

Okanite se trikova i novotarija

Savet mladom igraču

Dok sam studirao prava na Univerzitetu MekGil, jedna devojka me je učila da igram bridž. “Samo odgovaraj na boju”, rekla je. “Ako ne možeš, odbacuj se ili adutiraj.” I ja sam odgovarao na boju, a kada nisam mogao, odbacivao sam se ili adutirao. Krajem popodneva bio sam loš oko 4000 poena, a ta zgodna, inteligentna, poželjna devojka mi se smejala.

Možete da pretpostavite da se sada sa besom sećam svog prvog učitelja bridža. Pa, nije tako. Pre svega, toliko me je postidela da sam tog leta otišao kući i praktično naučio napamet jednu knjigu o bridžu, učinivši tako nepovratno prvi korak ka životu koji možete da opišete kao mnogo igre i nimalo rada. A sada, gledajući unazad, shvatam da su njena jednostavna uputstva bila suština onoga što *treba* reći početniku. *Samo odgovaraj na boju. Ako ne možeš, odbacuj se ili adutiraj.* Ne možete da očekujete od nekoga ko igra prvi put da primi više od toga, bar ne tokom prvih par robera.

Razmotrite kako bi ista situacija izgledala danas. Mitski Čarls Goren, student MekGila, generacija '65, želi da nauči bridž.

“Pa, Čarli”, kaže mu njegova lepa (ja izmišljam situaciju i ja kažem da je lepa) prijateljica, “to je jednostavno. Prvo ćemo da govorimo o licitaciji. Pretpostavimo da tvoj partner otvori licitaciju sa jedan tref.”

“To znači da on ima mnogo karata tref u ruci, zar ne?” prekida je taj inteligentni mladić.

“Ne, ne baš. Možda igra Napolitanski tref...”

“Što znači?”

“...Da ima najmanje 17 onerskih poena, ali ne obavezno i trefa.”

“Pa, to *jeste* zbunjujuće,” kaže mladi Goren. “I u svakom slučaju, zašto bi iko putovao čak u Napulj po sistem? Zar nije verovatnije da koriste neki američki sistem kao...”

“Vanderbilt tref?”, upada ona. “Pa, ako igraš Vanderbilt tref, otvor jedan tref znači da imaš više od polovine onera iz špila.”

“I dobrog trefa, naravno.”

“Ne, ne kaže ništa o trefu.”

“Počinjem da shvatam”, viče on, “Ako moj partner otvori u trefu, to nema nikakve veze sa trefovima. To samo znači da ima dobre karte.”

“Da i ne,” reče ona, a senka iznerviranosti pređe njenim lepim licem. “Otvor jedan tref može takođe da znači da imaš sasvim prosečan list, ali stvarno dobrog trefa. I zato si otvorio trefa.”

Momak koga opisujemo sada razmišlja, mozga, lupa glavu i pita se. Na kraju objavljuje: “Shvatio sam! Da, jasno mi je – ako imaš dobrog trefa, otvaraš jedan tref. Ali, ako nemaš dobrog trefa, otvaraš jedan tref.”

“Ne pravi mi se tu pametan!”

“Ali, to je tačno ono što si rekla!”

Dim se razilazi, mir je uspostavljen, i jadni Goren polako biva podučavan o Rimskom trefu, Napolitanskom trefu, Vanderbiltovom trefu, Šenkenovom trefu, Rot-Stounovom trefu, Kaplan-Šajnvoldovom trefu i Standardnom američkom trefu. U jednom trenutku objašnjava svojoj prijateljici da oseća da je savladao sva različita značenja otvora jedan tref.

“Kako to misliš – savladao sam ih?” frknu ona. “Ima ih još trideset sedam!”

Mitski Čarls Goren, student MekGila, generacija '65, baca špil u vazduh i odlazi u noć, predodređen – ovaj – da se probija kroz život kao profesionalni igrač Crne Mace¹. Nikada neće razumeti ni Crne Mace, takođe, ali ta igra kartama bar nema nikakve trefove za pođanje.

“Recite mi, igrate li bridž?”

Ako ste iz ovog malog izleta mašte stekli utisak da ne odobravam taj veštački, besmisleni, beskorisni hekleraj koji polako pokriva bogato tkanje kontrakt bridža, potpuno ste u pravu. Vudrou Vilson² je govorio o “otvorenim pogodbama do kojih se otvoreno dolazi” pre pedeset godina, ali ta fraza ostaje najbolji opis tačne, informativne licitacije. Jasna, prirodna licitacija nije najbolja samo za glupake, što je nevažan argument u njenu korist, nego i za najpametnije osobe na Zemlji. Da sam se pre mnogo godina – mnogo više nego što je pristojno da otkrijem – upoznao sa nekim od modernih licitacionih sistema kada sam prvi put seo za bridž sto, čvrsto sam uveren da nikada ne bih naučio ovu igru. To bi jednostavno značilo uložiti više napora nego što vredi. Ovo nas dovodi do najvažnije misli o modernom kontrakt bridžu. Možda će vam zvučati naivno, ali, rizikovaću da vas uvredim i svejedno ću da je iznesem:

BRIDŽ SE IGRA RADI ZABAVE.

---

¹U originalu autor spominje igru *Milles Bornes*. Pošto nisam uspeo da saznam kakva je to igra, upotrebio sam *Crne Mace* kao sinonim za jednostavnu igru kartama, što je, prema kontekstu, i bila autorova namera. *prim.Prevedioca*

²Wilson, Woodrow (1856-1924). Naučnik, profesor univerziteta i političar, predsednik SAD 1913-1921, autor knjige *The Government* u kojoj iznosi analizu američkog sistema i aparata vlasti. *prim.Prevedioca*

Ne bi trebalo da igrate radi bilo čega drugog. Ne bi trebalo da igrate radi novca, da pokažete koliko ste pametni, da pokažete koliko je vaš partner glup, da dokažete da ste najveći učitelj od Sokrata, da se pohvalite najnovijim licitacionim trikom ili da dokažete bilo koju od nekoliko stotina stvari koje se bridž igrači toliko često trude da dokažu. Čim shvatite da igrate iz nekog drugog razloga osim uživanja koje igra pruža, treba da je ostavite i odete negde drugde – možda da teniski teren, ili da igrate Crne Mace. Bilo šta osim bridža.

Ako se, s druge strane, *zabavljate*, onda prihvatite savet: što je vaša igra oštija, nadmetanje tesnije i društvo inteligentnije i veštije, bolje ćete se zabavljati. Prvo, ipak, stanite i proverite da li igrate bridž, *kontrakt bridž*, onako kako je, manje-više, igru izmislio Harold Vanderbilt pre nekih trideset pet godina. Podsetili su me na sve ovo pre nekog vremena. Bio sam u predvorju i čekao da me intervjuiše radio voditelj, što sam iskusio hiljadama puta u životu. Voditelj je ušao i rekao: “U redu, gospodine Goren, hajde da probamo.”

“Probamo?” rekoh. “Zar ne možemo jednostavno da uradimo? Vi postavljate pitanja a ja na njih odgovaram.”

“Ne, gospodine” reče on. “Mislim da je bolje da probamo.”

I tako smo započeli sa probom. Voditelj se predstavio, pročistio grlo, najavio me kao Čarlsa Gorena iz Majami Biča, Florida, ponovo pročistio grlo i ispalio svoje prvo pitanje oštrim tonom:

“Recite mi, gospodine Goren, igrate li bridž?”

Pitanje me je zabavljalo nekoliko nedelja, dok nisam shvatio da uopšte nije toliko smešno. Jedne noći sam kibicovao veliki lokalni turnir i, nakon nekoliko sati posmatranja igre, shvatio sam da tri četvrtine ljudi tamo *nije* igralo kontrakt bridž. O, oni su mislili da igraju. Umeli su da broje poene. Znali su koliko je neophodno za otvor, za odgovor, za skok, za skok u novoj boji; znali su koliko poena nosi majorska manša a koliko minorska, koliko mali a koliko veliki slem. Ali, uglavnom nisu došli tamo da igraju bridž. Ili, da kažem to drugačije: igrali su bridž, ali igranje bridža nije bilo glavni razlog njihovog dolaska. Neki od njih su bili zanešeni novim licitacionim trikovima i provodili su veče zbunjujući podjednako i protivnike i partnera licitima koje niko ne razume i koji, i da su shvaćeni, ionako ne bi bili pametni liciti. To nije bridž; to je tehnika pamćenja. Drugi su poštovali stara, oveštala pravila: slika na sliku, druga ruka nisko, treća ruka visoko, nikada ne impasiraj partnera i puši dobre cigare. To nije bridž; to je ropstvo. Onda, bili su tamo uobičajeni igrači – tirani koji eksplodiraju od besa kada im partner ne vrati atak. To nije bridž; to je sadizam. A njihovi partneri su strpljivo sedeli i podnosili ovo izivljavanje. To nije bridž; to je mazohizam.

Poznaj samoga sebe

Od svih grešaka koje sam uočio, najčešća je bila dečje poverenje u poene i sistem vrednovanja. Šta to pitate? Pitate je li moguće da će, nakon svih ovih godina utuvljivanja sistema vrednovanja karte u naše glave, ovaj da nam kaže da ga zaboravimo? Ni najmanje. Ali *želim* da vam sugerišem da dopunite sistem poentiranja karata sa malo dobrog starog zdravog razuma. *I to* godinama ponavljam, ali, očigledno, ne slušaju svi. Previše igrača lenjo prebrojava svoje poene i zatim dozvoljava da ono što smatraju sistemom vrednovanja diktira njihove licite. Jednu stvar sistem ne diktira: ne insistira da odbacite sav rad svog velikog mozga ili produžene mogućine, da ne pominjemo vaše oči i uši.

Paradoksalna činjenica o bridžu je da mnogo igrača uništava svoju igru želeći suviše mnogo suviše brzo. Pretpostavimo da vam kažem da možete neizmerno da pojednostavite svoju igru i *da je u isto vreme neizmerno popravite*. Pretpostavimo da vam kažem da će, što više složenosti, suptilnosti i nijansi pokušate da ugradite u svoju igru, vaša igra biti gora. Pretpostavimo da imam kolosalnu petlju da vas optužim da trošite previše svoje bridž energije na usavršavanje hokus-pokus sredstava koja nisu vredna učenja, a da u isto vreme niste savladali osnovne tehnike koje čine razliku između dobitnika i gubitnika. Pretpostavimo da vam kažem sve ovo. Hoćete li da se uvredite? Hoćete li da čitate dalje?

U redu, sada kad smo se oslobodili usijanih glava, da budemo malo detaljniji. Evo osnovnih grešaka koje ćemo vi i ja da otkrijemo kod prosečnog američkog igrača:

- ♣ Baca hiljade poena godišnje svojom stereotipnom, predvidljivom licitacijom i igrom;
- ♦ Često kontrira kada ne bi trebalo i još češće ne kontrira kada bi trebalo;
- ♥ Kruto se pokorava pravilima koja nisu ništa više nego opšti vodiči namenjeni potpunim početnicima;
- ♠ Drži se ponavljalog manirizma, do takvih sitnica kao što je način ređanja karata, dajući tako vredne informacije iskusnom protivniku;
- ♣ Uporno pokušava da koristi tehnike koje ne razume, a u isto vreme ne koristi tehnike koje razume (i koje imaju potpuno iste matematičke šanse za uspeh);
- ♦ Tretira svog partnera kao lakeja, ili dozvoljava da njega partner tako tretira, u oba slučaja uništavajući miran, topao odnos koji donosi poene svakog timu na svakom nivou;
- ♥ Razmatra samo svoj list i pokušava da pretvori bridž u pojedinačno takmičenje;
- ♠ I još mnoge druge.

Polazna tačka za ispravljanje ovih nedostataka je savet koji je dao onaj veliki učitelj bridža, Solon. Dok mnogi igrači misle da bolji bridž znači učenje sve više i

više hokus-pokus tehnika, bolji bridž počinje sa *Poznaj samoga sebe*. Isto kao i u golfu. Možda savršeno izgledam sa drvenim štapom broj četiri, ali istorija je jasno pokazala da njime ne umem da rukujem. Zato ga sa žaljenjem odlažem i koristim gvozdeni štap broj tri, kojim izvodim prosečan udarac. Ali, ne uznemiravam se. Sa drvenim štapom broj četiri ne bih izveo ni takav. Poznavši samoga sebe na golf terenu, postići ću rezultat koji nije sjajan, ali je bolji od mog proseka.¹

Sada uzmite sebe za bridž stolom. Odigravate kontrakt koji ima 50 posto šansi za uspeh ako impasirate. Pada vam na pamet drugačiji pristup: dvostruki skviz sa dami reversom. Koju tehniku ćete da upotrebite? Ako shvatate impasiranje bolje od dvostruki-skviz-sa-dami-reversom-igranja, držite se 50 posto šanse i bolje ćete da prođete na duže staze. Suzbijte u sebi neodoljivu želju da pokušate otmenu, pomodnu igru dok ne budete bolje shvatali šta radite.

Virtuoznost prolazi nenagrađena

Kao dodatak razumevanju sopstvene igre, sopstvene snage i slabosti, morate pokušati da odgonetnete partnerovu igru. Da li je prelicitant ili podlicitant? Ume li da čita signale? Ako ume, *koje* signale? Nema smisla davati mu signale koje ne razume. Protivnici, pak, mogu da ih razumeju i jedini profitiraju. Ovde se krije druga osnova bridža:

IGRAJTE PARTNEROVU IGru, NAROČITO AKO O BRIDŽU ZNATE VIŠE OD NJEGA.

U izvesnim vrstama igre, naročito rober bridžu i igri za novac, to što znate više od partnera može teško da vas ošteti. Imao sam neobično mnogo sreće u pojedinačnim takmičenjima u kojima svaki put kada se okrenete, zateknete preko puta nepoznatog partnera. Uskoro to postaje slučaj prilagodi-se-ili-propadni. Jedan od razloga mojih srećnih rezultata na pojedinačnim turnirima je sposobnost da vrlo brzo osetim slabosti i nedostatke igre mog novog partnera. Mnogo puta sam imao na raspolaganju nadmoćne licite, licite koji bi okrenuli naglavačke svet u Ridžensi klubu subotom uveče. Ipak, često sam se uzdržavao od takvih šampionskih licita, jer sam znao da moji partneri ne mogu da ih shvate. Osvojio sam individualni turnir čikaškog "Tribjuna" tri puta u pet godina (normalno očekivanje je da ga osvojite otprilike jednom u četrdeset godina), zahvaljujući ne izuzetnim ligitima i igri koje *jesam* izvodio, nego zahvaljujući onima od kojih sam odustao. Svuda oko mene su bile usijane bridžerske glave koje su izvodile zaslepljujuće lažne kjubide, Teksas transfere, južnoafričke atake iz malog mozga, a preko puta njih su sedeli nepoznati partneri čija su lica bila savršena otelotvorenja jedne jedine reči: "A?"

---

¹Smatrajući, možda netačno, da se čitaoci ne razumeju u golf više od mene (a ja se ne razumem naročito), usudio sam se da odeljak o golfu prevedem manje-više opisno, zadržavajući pri tom pravi smisao i poruku Gorenovog teksta. *prim. Prevodioca*

Činjenica je da možete pobeđivati u bridžu ako vratite svoju igru na osnove, i to ne samo u neobaveznim roberima ili otvorenim pojedinačnim turnirima. Vaš um jednostavno ne mora da bude u vrtlogu Italijanskih otvora, Pripremnoeg trefa, antibezadutskih konvencija, licita Slabo dva i ostale opreme skupljača konvencija. Moje podučavanje se uglavom zasnivalo na stavu da je neopterećena licitacija najefektnija. Igrao sam sa više partnera od bilo koga u istoriji bridža; na policama svlačionica bezbol stadiona, u avionima, prelazeći oba okeana, u salonima Evrope i jednosobnim stanovima Južne Filadelfije, na osvetljenim pozornicama nakrcanih dvorana i u televizijskim studijima, i pronašao sam da svaki partner može da razume moju igru, i da, gotovo bez izuzetka, ja mogu da razumem njihovu. Jednom me je neko nazvao *Ludom Nastom* bridža. Odgovorio sam: "Hvala. Cenim vaš kompliment."¹

*Mudre Naste*² bridža, igrači koji jure od konvencije do konvencije i od sistema do sistema, zadaju mi bol, ne samo jer usporavaju sopstveni napredak prema pravoju bridž veštini, nego i zbog toga što svima ostalima čine život tako neprijatnim. Igrač koji stigne na turnir sa dugačkom listom veštačkih konvencija troši suviše vremena trudeći se da pobjedi umesto da se zabavlja. Ironija je što će da ode bez ijednog. Ova vrsta igrača je teret samom sebi, svojim partnerima i svojim protivnicima. On je kao oni pseudoprefinjeni koji sednu za svoj prvi kineski obrok i insistiraju da koriste štapiće. Ako im ih neko ne postavi pravilno, umreće od gladi negde između supe od ajkulinih peraja i valjušaka od jaja.

Sa druge strane spektra, naravno, imamo prestravljene igrače koji misle da jednostavnost znači poštovanje izvesnog broja pravila i neodstupanje od njih. Tu vrstu partnera mogu da podnesem pod uslovom: a) da ih pročitam pre nego što pretrpimo suviše štete; i b) da čute kada *ja* prekršim neku od *njihovih* svetih zapovesti. Ali, moram da priznam da mi se zacrvni pred očima kada mi, nakon što protivnici naprave težak kontrakt, jedan od takvih partnera kaže: "Pa, na kraju krajeva, partner, vi *jeste* atakirali malom iz dubl kralja! Posle toga nije bilo načina da ih oborimo." Svi smo, nažalost, sreli ovakav lik, igrača koji mora doslovno da se drži starih sedativa³ zato što između ušiju nema ništa što bi zauzelo njihovo mesto. On igra bridž po utabanoj stazi. Obično mogu da se uzdržim, ali ono što stvarno želim je da se surovo zapiljim u njih i izjavim potpuno mirnim tonom: "Znam pravila, partner... I sam sam ih se pridržavao, prva tri dana mog igranja bridža. Znam da

---

¹Goren koristi izraz *Simple Simon*, doslovno *Jednostavni Sajmon*, što je engleski idiomatski izraz za prigrupog čoveka, seosku ludu. "Simple" na engleskom znači i prigrup i jednostavan. Goren, naravno, zahvaljuje na ovom drugom značenju. Idiom sam preveo idiomom (što inače smatram jedino ispravnim), gubeći možda igru reči, ali dobijajući na očuvanju autorovog originalnog stila.*prim.Prevodioca*

²Ovde autor pravi predivnu igru reči, nazivajući svoje protivnike *Complex Simons*, doslovno *Složeni Sajmoni*. U želji da ostanem dosledan njegovom stilu, zovem ih *Mudre Naste*, izraz isto toliko nepostojeći u našem jeziku koliko i autorov u engleskom.*prim.Prevodioca*

³Goren koristi američki idiom "bromides", bromidi, sedativi, umirujuća sredstva, u smislu da ih se ljudi drže da ne bi morali da misle.*prim.Prevodioca*

Vi nikada ne atakirate malu iz dubl kralja. A znam i da nikada ne atakirate kralja iz dubl kralja. To su divna pravila i Vi ste mudri što ih poštujete. Ali, postoje neki kontrakti koji mogu da se obore samo ako se atakira mala iz dubl kralja, a postoje i kontrakti koji mogu da se obore samo ako se atakira kralj iz dubl kralja. U stvari, partner, ove atake bih klasifikovao među osnovna sredstva odbrane. Objasnio bih Vam ove situacije, ali vi ih verovatno ne biste odobrili.” I ne bi. Inače ne bi igrao Bridž Starih Maksima.

Bridž sto ima četiri strane

Koliko god može da bude neprijatan igrač koji igra po utabanim stazama, prevazilazi ga igrač koji igra *svoju* kartu, samo *svoju* kartu i ništa drugo osim *svoje* karte.¹ Ni najmanje ne obraća pažnju na činjenicu da ima partnera i da partner takođe ima trinaest karata. Taj momak može da ne otvori sa 14 poena (“Nisu mi se dopali, partner”) ili može da otvori sa 10 poena (“Stvarno nisam imao otvor, ali pikovi su izgledali tako dobro”). Kao njegov nesrećni partner, otvorićete jedan herc sa 21 poenom u nameri da skočite u sledećem krugu, ali sledećeg kruga neće biti, jer će Stari Bikoglavi preko puta, držeći sedam poena, da pasira (“Nije mi izgledalo da imamo bilo kakav fit”).

Ili će, ako ima dugu boju, da je licitira celu noć pre nego što vam dopusti da zaključite kontakt u svojoj, dužoj i boljoj boji. On smatra da su solidnih šest herčeva u njegovoj ruci mnogo bolji od osam solidnih pikova u vaše dve ruke, pogotovu što je poznato da će njegovo odigravanje doneti dva dodatna štih. I tako on padne tri puta u svojoj boji dok je manša u vašoj neoboriva. Samo jednom sam video da se čak takav partner pokori, a za to je bilo potrebno malo prljavljenja². Licitacija je tekla ovako:

South (naš tvrdoglavi prijatelj): Jedan herc.

North: Jedan pik..

South: Dva herca.

North: Dva pika.

South: Tri herca.

North: Tri pika.

South: Četiri herca.

North: Licitiram četvrti – i poslednji pik!

---

¹Opet predivna Gorenova igra reči. Rečenica aludira na zakletvu koja se polaže u sudu: “Zaklinjem se da ću govoriti istinu, samo istinu i ništa drugo osim istine, tako mi Bog pomogao”. *prim. Prevodioca*

²U originalu “coffehousing”, doslovno “kafanisanje”. *Coffehousing* je korišćenje legalnih, ali neetičkih sredstava u igri radi namernog navođenja protivnika na pogrešne zaključke. Koristim izraz *prljavljenje*, a za one koji se time bave – *prljavci*. *prim. Prevodioca*

Naslikao sam ovu vrstu igrača živim bojama i verovatno ne prepoznajete ništa njegovo u sebi. Ali, u svakome od nas postoji zrnice tvrdoglavosti; svi smo mi skloni da licitiramo i odigravamo svojih trinaest karata kao da su one ceo špil. Uzmimo tipičnu situaciju. Kako biste reagovali da dobijete ovakvu kartu:

♠ 9643

♥ 2

♦ K932

♣ AJ64

Pa, nije baš Mona Liza, zar ne? Na prvi pogled vredi 10 poena, ali, s druge strane, 11 od 13 karata su sigurni luzeri. Uprkos 10 poena, karta je samo za 1½ štih bolja od Jarboroa¹ i mnogi igrač bi složio karte, široko zevnuo i rekao “Ajde, ajde, ko je na redu”, pokazujući svakome za stolom da je ovo deljenje koje brzo želi da završi.

Ali ako bacite drugi pogled na kartu videćete da apsolutno ne postoji način da je vrednujete dok vaš partner ne dobije šansu za licit. Ako licitira *išta*, ova pregršt ničega odjednom počinje da izgleda pristojno. Ako partner licitira jedan pik, karta čak izgleda prilično jako. A ako otvori jako dva, imate u ruci bombu.

Kako se pokazalo, kada je ovu kartu na turniru imao South, licitacija je počela ovako:

West	North	East	South
		1♥	pass
2♥	Dble	pass	?

U ovom trenutku South treba da izvede potpunu revalorizaciju svoje karte zbog koje se osećao tako tmurno. Iz licitacije je potpuno jasno da East i West imaju brdo herčeva i očigledno malo šta drugo. Southov singl herc, zato, postaje kapital; obećava samo jedan luzer herc bez obzira koliko herčeva neprijatelji imaju. Southov sledeći problem je da zamisli šta mu partner ima. U ovoj fazi licitacije označio je Northa sa 16 poena. Logika je jednostavna: kontra na prvom nivou pokazuje bar snagu otvora, odnosno oko 13 poena; prema tome Northova kontra na drugom nivou mora da bude bar za štih jača od otvora, odnosno pokazuje oko 16 poena. Sada South može da sabira poene: 16 kod Northa i njegovih 10. Izgleda da je dovoljno za manšu, pa South ima još samo dva problema: kako da pokaže Northu da mu je karta mnogo bolja nego što je do sada izgledalo i kako da sazna Northovu najbolju boju. Pogledajte ponovo karte Southa i vidite možete li da zamislite njegov licit.

Njegov licit je bio tri herca i ako ste ga tačno zamislili, vi ste izuzetno redak igrač bridža. Licitacija tri herca je šampionska. North je shvata kao jaku i pokazuje svoje pikove. South podiže do manše i kontrakt se lako pravi. Evo kompletne podele:

¹Karta koja ne sadrži slike. *prim. Aurora*

Tužna činjenica je da u bridžu *mora* da bude i gubitnika i bojim se da ne postoji ništa što bismo vi i ja mogli tu da učinimo. Uvek će postojati milioni igrača koji nikada u životu neće izvesti endplej, aperkat ili skviz, osim slučajno, milioni onih koji, posle drugog štiha, neće imati ni najmaglovitiju predstavu koje su karte prošle, milioni onih čiji je najveći doprinos da s vremena na vreme, kada je zaista važno, broje adute do poslednjeg štiha i pogreše samo za jedan ili dva, milioni onih čiji bi slogan trebalo da bude: “Otvor preko puta otvora jednako jedan pad.” Šta da radimo sa njima?

Ništa. Neka dremaju. Da nema tih gubitnika, šta bismo bili mi pobednici? Gubitnici, eto šta bismo bili. Kad smo već kod toga, ja nikada ne bih mogao da budem gubitnik. To je, zapravo, nemoguće, a sve zbog saveta koji mi je pre mnogo godina dao Džordž S. Kaufman¹. Bio je to Džordž koji je ukazao da možete uvek da dobijate dobre karte *jednostavno sedeći na poziciji South*. “Bez obzira ko piše knjigu ili članak” rekao je, “South uvek ima najbolje karte koje sam ikada video. Ako postoji srećan momak, to je taj.”

Od tada uvek sedim na poziciji South. To je tajna mog uspeha i prenosim vam je pa neka košta šta košta.

---

¹Poznati američki novinar i humorista, inače strastveni ljubitelj bridža.*prim.Prevodioca*
